

Christoph Martin Burchard

Programma, Qvo Rector Hodie Universitatis Rostochiensis Mart. Christoph. Burchardi, Medicinæ D. & P. P. O. ... Gloriam Resurrectionis Mediatoris, Sacram ac Venerabilem : Civibus Academicis explicare & ad Festos Dies religiose celebrandos pie, serio & officiose excitare voluit ac debuit

Rostochii: Typis Joannis Jacobi Adleri, [1727?]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn877010471>

Druck Freier Zugang

T. 512.

1727. Ostern.

~~M-1256. 197.~~

PROGRAMMA,

^{Qvo}
RECTOR

Hodie

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

MART. CHRISTOPH.
BURCHARDI,

Medicinæ D. & P. P. O. Facultatis D.
& Archiater Rostochiensis,

GLORIAM
RESURRECTIONIS
MEDIATORIS,

Sacram ac Venerabilem
CIVIBUS ACADEMICIS

explicare
& ad

Festos Dies religiose celebrandos

pie, serio & officiose
excitare voluit
ac debuit.

ROSTOCHII,

Typis JOANNIS JACOBI ADLERI, SERENISS. PRINCIPIS
& ACAD. Typographi.

M. 1256 197

Accumbens ille unus Discipulorum Ipsi in sinu
Jesu, quem diligebat Jesus, JOANNES, veluti,
quæ ad ΘΕΑΝΟΡΘΩΣΙΟΝ adtinent, secundum utram-
que EJUS Naturam, fideliter ac Θεορρεβήτως expli-
cuit, ita peculiariter de GLORIA illa HUMANA
NATURÆ in Christo, post victoriam Ipsi indulgen-
da eaque vere Divina, tam solide docuit, ut, nisi quis ad-
versus solem disputaret, in omnibus iis, quæ ad statum
tam exinanitionis, quam exaltationis pertinere omni
modo poterunt, se abunde convictum habiturus sit. VER-
BUM namque VITÆ, Quod ab initio erat, quod audiverant
cum Ipso homines, quod viderant oculis suis, quod manus illorum
palpaverant, & VITAM Ejus sic revelatam expertus est, ut
omni cum fiducia testari potuerit & annunciare singulis VI-
TAM ÆTERNAM, Quæ erat apud Patrem & manifestata est
nobis. I. Joann. I. 1. sqq.; Et hinc in Evangelio suo Capite sta-
tum I. v. 14. non modo docet, quod Verbum caro factum sit, sed
& habitaverit inter nos & in nobis, nosque viderimus Gloriam
Ipsius, Gloriam sicut Unigeniti a Patre; Plenus etenim erat Gra-
tia & veritate, & ex Plenitudine Ipsius nos omnes accepimus &
Gratiam pro Gratia v. 16. Interea dum omne istud, quod
ad unum Mediatorem DEI & hominum, Qui est HOMO JE-
SUS CHRISTUS 1. Tim. II. 5. referri proptio S. Codice de-
bet, GLORIA sit illa, hinc conspicuum satis est, quod quidem
Ejus gloria eadem illa sit, quæ est Secundæ Deitatis Personæ, &
quemadmodum illa quæ Secundam Deitatis Personam, sim-
pliciter est invariabilis ac immutabilis, ita nunc ad illum re-
spectum causa tota tendat; quomodo puta HUMANA
Christi Natura, in Unione Personali indivisa conjun-
ctione subsistens, hac Gloria frui potuerit? Certum itaque
ac demonstratum omnino per Sanctam Revelationem esse
arbitramur, quod in omnibus illis locis, ubi de Gloria &
Glorificatione communicata, quicquam legitur, ad HUMANA
NAM

NAM NATURAM, in Unione Personali perpetim subsi-
 stentem, respectus utique sit; ibi siquidem omnibus constat,
 quod hæc Humana Natura, in Hypostasim τὸ λόγος assumpta
 in ipso Actu Unionis, unita sit cum secunda Deitatis Persona,
 & dum per ἐπίλευσιν Spiritus S. & ἐπιστοιχισμόν ex alto Virtutis,
 SANCTUM Illud ex Maria natum, est quidem FILIUS
 DEI vere sic dictus, FILIUS porro ALTISSIMI, immo DEUS
 Ipse; DEUS Θεάνθρωπος enim noster non est tantum secundum
 Divinam Naturam & Essentialiter, sed & secundum
 Humanam Naturam & Personaliter, Carne nempe a Perso-
 na λόγος nunquam ac nullibi exclusa. Luc. I. 32. 38. Joann. I.
 14. ad Coloss. II. 9. I. Tim. III. 16. Hinc quam vera fuerit Humana
 Natura in Hypostasim Secundæ Deitatis Personæ assumpta,
 tam tamen mysteriosa circa Eandem obveniunt, ex quibus
 liquido demonstratur, quod Θεάνθρωπος noster fuerit HOMO
 SINE EXEMPLO, & si causam Ipsius Mysterosissimæ
 Unionis recte perpendimus, quod denuo repetendum du-
 cimus, tunc in ipsa Unione ejusdemque instantissima præ-
 rogativa, nil aliud colligi poterit, quam quod GLORIAM
 acceperit, & quidem illam, quæ revera fuit Unigeniti à Pa-
 tre, in Ipso etenim inhabitare tunc cœpit OMNIS PLENI-
 TUDO DEITATIS σωματικῶς ad Coloss. II. 9. & quemad-
 modum plenitudo terræ Ps. XXVI. 1. Ps. L. 12. sunt omnes
 Creature ad terram pertinentes, ita πάν τὸ πλῆρωμα τῆς Θεότη-
 τος, exhibet omne istud, quicquid Divina Secundæ DEitatis
 Personæ Natura habet atque possidet, quod quidem habitare
 dicitur in Humana Natura σωματικῶς, ut eo ipso directissima
 relatio sit, ad HUMANAM Christi Naturam & Corpus Ejus
 vere animatum atque verum, confer Hebr. X. 5. Jacob. III. 7.
 Hinc igitur, cum non sola Subsistentia Filii DEI, sed Ejus
 simul Essentia & Natura sit incarnata, Humana quoque Na-
 tura accepit admiranda hac Unione omnia illa, quæ Se-
 cundæ Deitatis Personæ competunt, & veluti hæc Natura
 per & propter Unionem Personalem totum possidet λόγον, ita
 etiam Attributionum Ejus ne unum exipi poterit; hac demum.

Κ 2

distin-

distinctione, ut *Attributa quidem omnia Divinae Naturae* vere ac realissime *possideat*, illa tamen praecipue usurpet, quae *ad finem Unionis* requiruntur, & hac ratione omnino docendum ac defendendum sit, quod HUMANA NATURA in Hypostasi FILII DEI *possideat* Infinitum ac Aeternum DEUM, & *Attributa simul ad finem Unionis* facientia, & contradictionem non inferentia *beatissime usurpet*: Non enim sola *Operatio Divinae Naturae in Christo* formam Unionis absolvit. sed tota potius Persona Humanam Naturam assumpsit, & Divina Natura Characterem Hypostatico insignita, communicata est Carni.

Quantum ergo ad ipsam UNITIONEM spectat, tunc Humana Christi Natura eodem ipso momento, quo Divina Natura Se cum eadem univit Eandemque in Suam Hypostasin assumpsit, GLORIAM *Unigeniti Filii DEI* revera accepit, ut *possideret*, & *usurparet* Eandem. Interea cum ad Satisfactionem consummandam, & hominum loco luendum, requirebatur istiusmodi status & conditio Humanæ Naturæ in Christo, cujus facultate passiones ab Infinito & Indignante Trinuno Numine, in conciliandam Infinitam Ipsius Justitiam, infligendas pati & exsolvere posset, ea propter GLORIA illa, in ipsa *Actu Unionis* mysteriosissime collata, etiamsi quoad *possessionem* nulla contingere potuerit immutatio, quoad *Usurpationem* tamen, moderante causam Redemptionis Trinuno DEO, res eo dirigebatur, ut *evacuaretur* hoc uniformi ac universali exercitio communicatae Gloriæ ac Majestatis, Omnipræsentia item gloriosa, & ad tempus sic abstineret Eadem abs iisdem, ut servi abjectissimi statum, conditiones ac fata, fiducia quidem misere sapius agitata, sed nullibi inique delassata, turbata aut penitus sublata, invicta susciperet, & non modo cum hominibus affimilaretur quoad mores, casus & sortem, verum etiam expiante obedientia ad mortem usque crucis, quin ad ultimum justitiæ Divinae rigorem, Unione Personali & Divina

τὸ λόγῳ Natura elevata ac adjuta, meritorie perduraret, & sic quidem Satisfactione exactissima compensaret atque exsolveret, quicquid, omnium Gentium & singulorum hominum, remoto hoc Mediatorio Officio, irreconciliabilis iniquitas, coram justitia Trinunius Numinis, æternum promeruerat, nec exsolvere, vel ipsis infernalibus pœnis nunquam terminandis, valuerat.

Veruntamen, quam & hæc patiendi ac moriendi necessitas absolute fuerat requisita, ut potior etiam pars passionum, immo mortis ipsius non venerit abs hominibus, qui crudeli satis via adversus ipsum ad ipsam mortem usque furere voluerunt, sed potius ad indignantem *Trinum DEUM*, qui etiamsi nemo hominum in interitum Christi conspirasset, *immediate* agnum hunc immolasset & occidisset; nihilominus tamen in *CHRISTO Mediatore nostro*, & in ipso infimo exinanitionis statu & servili forma constituto, pluries non adeo *stricturæ*, quam plena luminaria gloriæ communicatæ, effulgere & coram oculis hominum sic radiare cœperunt ut eundem *verum Messiam & Θεάνθρωπον* agnoscerent ac pie & religiosissime revererentur omnes. Inter hæc etiam in statu exinanitionis declarata *GLORIÆ divinæ* documenta recensere jam non volumus, quod per *Angelum GABRIELEM* nativitas *Præcursoris & Ipsius MESSIÆ ZACHARIÆ* soleñius sit prædicta Luc. I. II. sqq. aut *Ipsi MARIÆ* abs Eodem Angelo conceptio *Θεάνθρωπος* & partus ejus mysteriosissimus, sit annuntiatus, Luc. I. 31. sqq. quod & *MARIA, ELISABETHA, ac ZACARIAS* ad salutare hoc Israelis vera fide respexerint & in eo fiducialiter acquieverint. Luc. I. 39. sqq; Nec in Nativitate Redemptoris contemti, & Cui locus in diversorio non erat, quique in præsepi jacuit, ad *GABRIELEM* Eundem ac *Consortes ejusdem* reliquos, multitudinem puta exercitus cœlestis; aut pastorum pietate, qui festinantes venerunt, viderunt, & divulgaverunt de verbo, quod dictum iis erat de puero hoc, proli-

prolixius subsistemus, Vide. Luc. II, 8. sqq. Neque ad *pur-*
ificationem animus noster applicabitur, ubi SIMEON & HAN-
NA *confessi sunt Domino & locuti de ipso omnibus expectantibus*
liberationem in Hierosolyma. Luc. II, 22. sqq. eodemque mo-
do non acquiescemus in *miraculosa liberatione* qua occisis
Bethlehemiticis liberis, in Ægyptum fugere indeque *glorioso*
reduci voluit. Matth. II, 13. sqq. aut etiam velut *duodecennis*
in Templo Patrem suum æternum confessus est. Luc. II. 41.
sqq.; sed ad illa potius convertemur, quæ ad Jordanem vi-
dimus, ubi JESUS Noster testibus tribus Evangelistis, FILI-
US DEI declaratus & à Spiritu S. sub specie columbæ, se-
cundum humanam suam naturam, divinis donis impletus
fuit; Exinde siquidem à Spiritu S. in desertum deductus,
tentationem diaboli gloriose superans, Angelorum servitia
expertus est. Math. IV, 1. sqq., à Baptista JOHANNES SE-
XIES, ceu verus Messias declaratus, sibimet successive duo-
decim Apostolos & septuaginta Discipulos selegit. Joh. I, 15.
sqq. : Quam etiam miraculosa sit Canæ aquarum mutatio
in vinum, ubi JESUS manifestavit suam gloriam. Joh. II, 1.
quam stupenda postmodum in primo Paschatis Festo eje-
ctio eorum ex Templo, qui vendebant *boves & oves & colum-*
bas, numulariorum itidem sedentium ibidem ad mensas juas & fa-
cientium domum PATRIS SUI, domum mercaturæ. Joh. II, 13. sq.
nec minus patratio signorum, ac miraculorum quam viderunt
multi & crediderunt in Nomen ipsius, quos tamen cogno-
vit omnes, quia *non opus habuit, ut quis testaretur de homine,*
cum Ipse ceu Omniscius probe cognoscebat, quid esset in ho-
mine. Joh. II, 23. sqq. Tam &, si quis commercium JESU, quod
intercessit Ipsi cum Nicodemo. Joh. III, 1. sqq. & facta miraculo-
sa post captivitatem Johannis, sanationem puta filii quam Auli-
cus ille solo verbo Christi obtinuit. Joh. IV, 46. prædicationē
ipsius in admirationem audientium vergentem. Luc. IV,
4. sqq. liberationem hominis, qui spiritu immundo erat
obsessus Marc. I, 23. sqq. binam restitutionem, qua so-
crum

erum Simonis febricitantem recreavit. Marc. I. 30. Math. VIII. 14. & tot porro per Paschata reliqua inter Judæos præcipue declarata admirabilia opera & stupenda Miracula probe consideraverit; is, GLORIAM Divinam in & per Ipsam HUMANAM NATURAM celeberrime assertam ac demonstratam, nisi blasphemus foret, non inficiabitur: Dum etenim obstupuerunt tunc temporis cum contingerent eadem, omnes, qui inaudita hactenus talia audierunt ac viderunt, *super Magnificentia DEI*. Luc. IX. 43. quid non nobis accideret, si cum *Abrahamo DIEM hunc CHRISTI* spiritualiter videmus & gavisi sumus, Joh. VIII. 56, aut cum *Esaia* videremus *Gloriam Ipsius*, in illa abundantia, ut Ipse GLORIAM quam dederat illi Pater, dare potuerit *Ministris suis*. Joann. XVII. 22. Certe quicquid & rerum religiosius scrutamur, in eo quidem *Gloriam Divinam* admirantes, experiemur *Dominum Gloriæ crucifixum*. I. Corinth. II. 8. Nec erit facile vel in ipsa *ultima passione* punctulum quoddam, ubi non Gloriosum Redemptoris discrimen & magis Gloriosam Victoriæ reverebimur, ultro consentientes, non potuisse aliter Ecclesiam redimi aut acquiri, nisi *per Proprium Sanguinem DEI*, Act. XX. 28.

Qui & penetraverit sollicita discussione porro ad *statum Exaltationis & Vivificationem*, descensum ad inferos, Resurrectionem, Ascensionem ad Cælos, Sessionem ad Dextram DEI, & omne Officium Christi Regium exquisiverit, is admirabitur resuscitatum ex mortuis per *GLORIAM Patris* Rom. VI. 4., & in hoc deliciabitur, quod consummationem acceperint Prophetica Verba: *De manu mortis seu inferni liberabo eos, ero pestes tuæ ô mors, ero exitium tuum, ô inferne!* Hoseæ XIII. & lætus exclamabit: *DEO sit Gratia, Qui dedit nobis Victoriæ per Dominum nostrum JESUM CHRISTUM!* I. Cor. XV. 57. Nunc etenim ad Dextram DEI elevatus, secundum hanc Humanam Naturam potestatem accepit *parandi nobis mansiones æternas*. Joann. XIV. 2. Confer

fer. Eph. IV. 10. ac quiscunque vera fiducia GLORIAM
hanc reveretur ac religiose suspicit, is flexis genibus ad
Thronum Ipsius admotus, precari poterit:

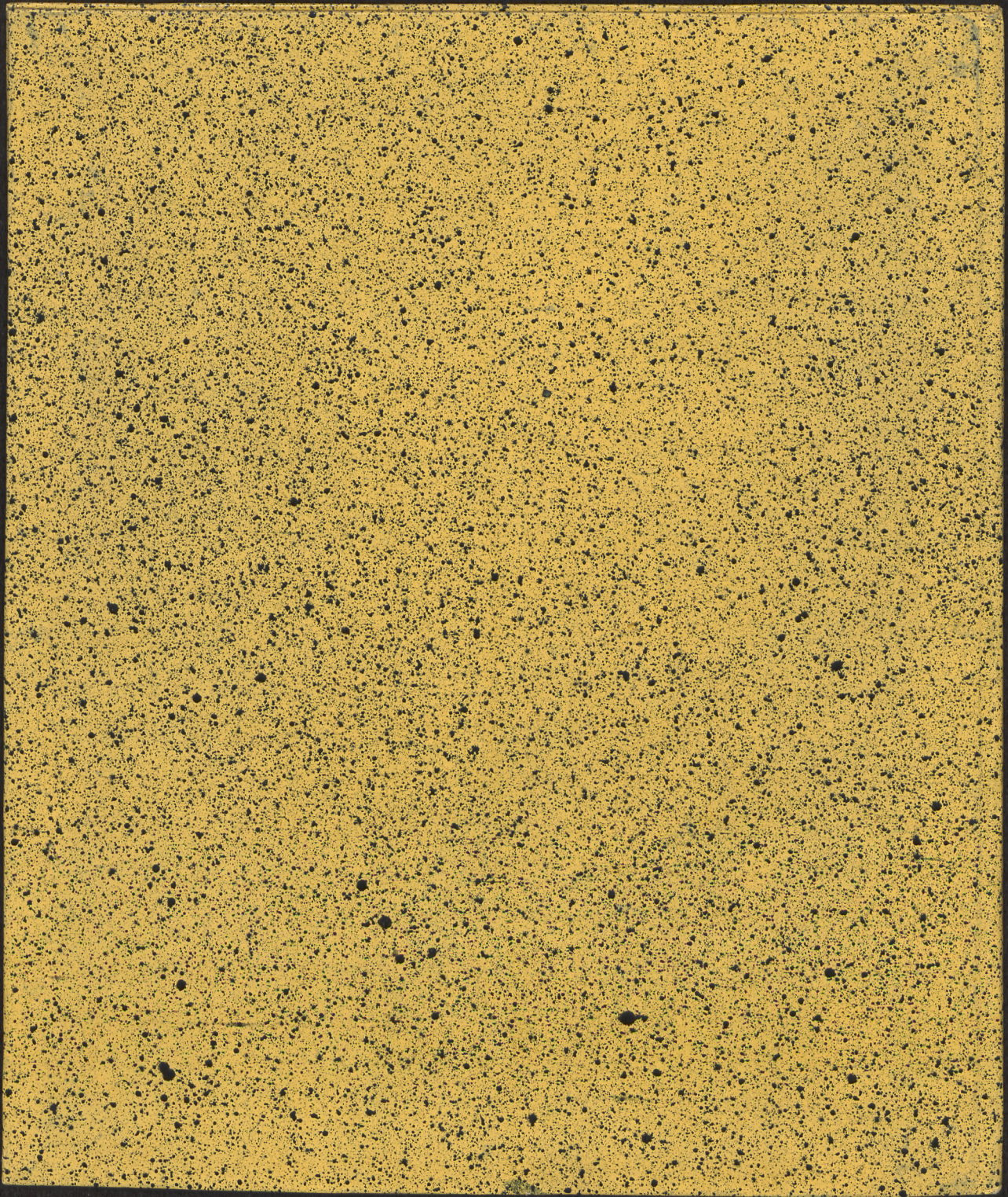
Rex tremendæ Majestatis
Qui salvando salvas gratis,
Salva me Fons pietatis!
Recordare JESU pie
Ne me perdas illa die,
Quod sum causa tuæ viæ!
Quærens me sedisti lassus,
Redemisti cruce passus,
Tædus labor ne sit cassus,
Iuste Judex ultionis
Donum fac remissionis
Ante diem rationis!
Ingemisco vere reus,
Culpa ruber vultus meus,
Supplicanti parce DEUS!

Qui Mariam absolvisti
Et latronem audivisti,
Mihi quoque spem dedisti:
Preces meæ non sunt dignæ,
Sed tu Bone fac benigne
Ne perenni cremer igne!
Inter oves locum præsta
Et ab hædis me sequestra,
Statuens me parte dextra!
Confutatis maledictis
Flammis acribus addictis,
Voca me cum benedictis,
Ut consors beatitatis
Vivam cum justificatis
In ævum æternitatis!

Hæc igitur vestra o CIVES *optimi ac æsumatissimi* vera erit Gloria.
Cedat puta, Vobis quod JESUS acquisivit, in Salutem vestram! gene-
remini SPIRITU S. & exuatis veterem hominem. Pascha nostrum pro
nobis oblatum est CHRISTUS, *seriemur ergo non in fermento antiquo,
neque in fermento malitiæ & improbitatis, sed in Azymis sinceritatis & veri-
tatis.* O si consortes eritis Regni Spirituali, quæ Gloria omni fama
major, omni laude melior, omni scientia innumerabilior omnique
prærogativa excellentior, tunc Religio vestra vobis Assertoribus sta-
bit, & vires spirituales ex Mediis salutiferis derivandæ, induent
vos, ut fidem sollicitè servetis, pietatique inviolabili puritate adhæ-
reatis; neque necesse tunc vobis erit maria transfretare, longe iti-
neris peregrinationem subire, montium excelsa conscendere, pe-
cuniam impendere, & huc aut illuc divagari; præsto namque & com-
modis vestris aperta sunt TEMPLA, ibi ex ore MYSTARUM, qui
DEO *serviunt*, accipietis in abundantiam, quicquid animabus vestris
proderit & fiducia vestra inde suscitata, arrham dabit Resurre-
ctionis vestræ æternum gloriosæ! Valetè! & DEO
Cultum sincerum ac sanctissimum
præstate!

• P. P. Sub Sigillo Rectoratus, !
Prima Paschatis Feria & ipsis Idibus Aprilis,
Anno M. DCC. XXVII.

crum Simonis febricitantem recreavit. Marc. I, 30. Math. VIII. 14. & tot porro per Paschata reliqua inter Judæos præcipue declarata admirabilia opera & stupenda Miracula probe consideraverit; is, GLORIAM Divinam in & per Ipsam HUMANAM NATURAM celeberrime assertam ac demonstratam, nisi blasphemus foret, non inficiabitur: Dum etenim obstupuerunt tunc temporis cum contingerent eadem, omnes, qui inaudita hæc talia audierunt ac viderunt, *super Magnificentia DEI*. Luc. IX. 43, quid non nobis accideret, si cum *Abrahamo DIEM hunc CHRISTI* spiritualiter videmus & gavisi sumus, Joh. VII. 56, aut cum *Esaia* videremus *Gloriam Ipsius*, in illa abundantia, ut Ipse GLORIAM quam dederat illi Pater, dare potuerit *Ministris suis*. Joann. XVII. 22. Certe quicquid & rerum religiosius scrutamur, in eo quidem *Gloriam Divinam* admirantes, experiemur *Dominum Gloriæ crucifixum*. I. Corinth. II. 8. Nec erit facile vel in ipsa *ultima passione* punctulum quoddam, ubi non *Gloriosum Redemptoris* discrimen & magis *Gloriosam Victoriæ* reverebimur, ultro consentientes, non potuisse aliter *Ecclesiam* redimi aut acquiri, nisi *per Proprium Sanguinem DEI*, Act. XX. 28.

Qui & penetraverit sollicita discussione porro ad *statum Exaltationis & Vivificationem*, descensum ad inferos, Resurrectionem, Ascensionem ad Cælos, Sessionem ad Dextram DEI, & omne Officium Christi Regium exquisiverit, is admirabitur resuscitatum ex mortuis per *GLORIAM Patris*. Rom. VI. 4., & in hoc deliciabitur, quod consummationem acceperint Prophetica Verba: *De manu mortis seu inferni liberabo eos, ero pestes tuæ ô mors, ero exitium tuum, ô inferne!* Hoseæ XIII. & lætus exclamabit: *DEO sit Gratia, Qui dedit nobis Victoriæ per Dominum nostrum JESUM CHRISTUM!* I. Cor. XV. 57. Nunc etenim ad Dextram DEI elevatus, secundum hanc Humanam Naturam potestatem accepit *parandi nobis mansiones æternas*. Joann. XIV. 2. Confer

